

615

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

12 marts 2004

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg 19. marts 2004 – dagsordenspunkt rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 22.-23. marts 2004 – vedlægges Fødevareministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen.

P. B. Olsen

AKTUELT NOTAT

Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 22. – 23. marts 2004

1. Forslag til Rådets forordning om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 88/98.
KOM (2003) 451
Vedtagelse eller politisk enighed

Side 3

2. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 850/98 for så vidt angår beskyttelsen af dybhavskoralrev mod virkningen af trawling i et område nordvest for Skotland ("Darwin Mounds").
KOM (2003) 519
Vedtagelse eller politisk enighed

Side 11

3. Forslag til Rådets forordning om forvaltning af fiskerflåder, der er registreret i regioner i EU's yderste periferi.
KOM (2003) 175
Vedtagelse eller politisk enighed

Side 12

4. Forslag til Rådets beslutning om EU-tilskud til medlemsstaternes programmer for fiskerikontrol.
KOM (2003) 706
Vedtagelse (formentlig a-punkt)

Side 14

5. Forslag til Rådets forordninger om
 - ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere
 - den fælles markedsordning for olivenolie og spiseoliven og ændring af forordning (EØF) nr. 827/68

(Udmøntning af landbrugsreformen på sektorerne for tobak, bomuld, olivenolie og humle)

KOM (2003) 698

Politisk enighed

Side 16

6. Anden beretning fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1221/97 om almindelige regler for anvendelsen af foranstaltninger til forbedring af produktionen og afsætningen af honning samt forslag til Rådets forordning om foranstaltninger for biavl.

KOM (2004) 30

Vedtagelse (formentlig a-punkt)

Side 25

7. Forslag til Rådets forordning om et EU-program for bevaring, karakterisering, indsamling og udnyttelse af genressourcer i landbruget.

KOM (2003) 817

Vedtagelse (formentlig a-punkt)

Side 27

NOTAT OM RÅDSMØDE (LANDBRUG OG FISKERI)

den 22.-23. Marts 2004

1. Forslag til Rådets forordning om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri og om ændring af forordning (EF) nr. 88/98 KOM (2003) 451 endelig

Genoptryk af grundnotat oversendt den 22. september 2003. Ændringer er markeret i marginen.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM(2003) 451 endelig fremsendt forslag til Rådets forordning om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri og om ændring af forordning (EF) nr. 88/98.

Forslaget er oversendt til Rådet den 25. juli 2003.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget er sat på dagsordenen for det kommende rådsmøde (landbrug og fiskeri) 22. – 23. marts 2004 med henblik på vedtagelse eller opnåelse af politisk enighed.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet forslaget er et led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

Formålet med forslaget er at opfylde kravene i artikel 11 og 12 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet) med henblik på at forbedre hvalers bevaringsstatus. Endvidere er formålet med forslaget i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (grundforordningen), at fremme målene i den fælles fiskeripolitik ved at sikre en bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer og begrænse fiskeriets indvirkning på de marine økosystemer mest muligt.

Grundlaget for Kommissionens forslag er rådgivning fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) og Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES). Rapporterne fra STECF og ICES viser, at de fleste fiskeredskaber bifanger marsvin, men at bifangster især forekommer i hildingsgarn (nedgarn) og flydetrawl (der anvendes i pelagisk fiskeri).

Ifølge Kommissionen har overvågningen i medlemslandene hidtil ikke været tilstrækkeligt koordineret, hvorfor oplysningerne om den geografiske og tidsmæssige fordeling af bifangsterne er mangelfulde.

Anvendelse af pingere i garn, en observatørordning og udfasning og forbud mod drivgarn i Østersøen er ifølge Kommissionen det første skridt til at afhjælpe bifangstproblemet.

Udformningen af en sådan strategi kræver imidlertid et bedre kendskab til problemet gennem et hensigtsmæssigt tilsyn med fiskeriaktiviteterne og en bedre vurdering og overvågning af hvalpopulationerne.

Marsvin findes udbredt i hele Nordatlanten, herunder Skagerrak, Kattegat og Bælterne og tætheden varierer mellem områder og efter årstider. Beregninger baseret på opgørelser fra 1994 viser, at der er omtrent 170.000 marsvin i den centrale og sydlige del af Nordsøen. Danske bifangster er på basis af tal fra 1987-2001 beregnet til at være på knap 6.000 dyr. Disse bifangstdata reflekterer næppe den aktuelle situation på grund af ændringer i fiskerimønstret siden 1998 som følge af bestandssituationen for torsk.

Der er en del usikkerhed om bestanden af marsvin i Østersøen, og parterne i Aftalen om Beskyttelse af Småhvaler i Østersøen og Nordsøen (ASCOBANS) mener nu, at bestanden af marsvin i Østersøen er en selvstændig bestand. På basis af optællinger i 1995 har man beregnet, at marsvinebestanden i den centrale Østersø skønsmæssigt må være på 600 dyr. Bifangster forekommer i dag sjældent, men kan have stor betydning for bevarelse af marsvin i Østersøen.

Den manglende registrering af marsvin i Østersøen kan skyldes, at bestanden er meget lille, og observatørindsatsen har været meget begrænset. Det har derfor ikke kunnet afgøres, om bifangstraten, udtrykt som antal marsvin pr. fiskeriindsats, er forskellig for områderne Kattegat, Skagerrak og Nordsøen.

Kommissionen foreslår følgende foranstaltninger:

Pingere

Det fremgår af Kommissionens forslag, at der i perioden 1. august til 31. oktober skal være pingere i vragfiskeriet i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat (defineret som bundsatte garn på op til 400 meter). Endvidere skal der i de samme områder være pingere i alle bundsatte garn med en maskestørrelse på 220 mm hele året (pighvarrefiskeri og stembiderfiskeri). Pingere sættes på garnene og udsender lyde, så marsvin skræmmes væk fra garnene.

Bundsatte garn og drivgarn i visse områder ud for den svenske sydkyst i Østersøen skal også have pingere.

Forslaget indeholder endvidere tekniske bestemmelser om kravene til pingere. Eftersom pingere endnu ikke er færdigudviklede, vil der være behov for revision af kravene til pingere. Ændringer til pingerkravene kan fastsættes efter forskriftsproceduren i grundforordningens artikel 30, stk. 3.

Drivgarn i Østersøen udfases

Kommissionen foreslår en ændring i reglerne om tekniske bevaringsforanstaltninger i Østersøen, således at drivgarn i Østersøen udfases ved først at reducere drivgarnslængden (fra den maksimale samlede garmlængde i dag på 21 km) til 2,5 km. Fartøjer, der har brugt drivgarn i 2001 til 2003 i Østersøen skal registreres, og medlemslandene skal give særlig tilladelse til drivgarnsfiskeri frem til 2006. I 2005 og 2006 kan kun 60% af fartøjerne få tilladelse til drivgarnsfiskeri, og fra 1. januar 2007 vil det ikke længere være tilladt at anvende drivgarn i Østersøen. Drivgarnene skal have mærkede flydebøjer med radarreflektorer ved hver af garnene, og fartøjet skal konstant observere drivgarn, der fisker. Der skal føres logbog over længden af garn, der udsættes.

Observatørdækning

Ifølge forslaget skal medlemslandene udarbejde og gennemføre ordninger for overvågning af bifangster af hvaler med observatører om bord på deres fiskerfartøjer.

Observatørdækningen skal være på 5 % i fiskerier med flydetrawl i Østersøen, Skagerrak, Kattegat og Nordsøen. Endvidere skal der være en observatørdækning på 10 % i drivgarnsfiskeriet i Østersøen. Hvis det ikke er muligt at have observatører om bord på fiskerfartøjet, skal medlemslandene sørge for ledsagefartøjer eller inspektionsfartøjer til overvågningen.

Medlemslandene skal i henhold til forslaget udpege velkvalificeret og erfarent personale, der kan identificere hvalarter og fiskerimetoder, og som skal have kendskab til havsejlad, og skal kunne udføre elementære videnskabelige opgaver.

Observatørernes hovedopgave er i henhold til forslaget at observere bifangster af hvaler og indsamle data om fiskeriet. Observatøren skal aflevere rapport til flagstaten om data om fiskeriindsats og bifangster samt resumé af væsentlige forhold, der måtte være konstateret.

Afrapportering

Det fremgår af forslaget, at medlemslandene senest den 1. juni hvert år skal sende en sammenfattende årsberetning om gennemførelsen af bestemmelserne om den obligatoriske anvendelse af pingere, og om de har givet tilladelse til brug af andre pingere end de foreskrevne, samt om gennemførelsen af observatørordningen.

Årsberetningen skal udarbejdes på grundlag af observatørernes rapporter samt relevante data om fiskeriindsatsen, der er indsamlet i henhold til den gældende forordning om indsamling og forvaltning af fiskeridata, der er nødvendig til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik. Årsberetningen skal endvidere indeholde et skøn over bifangster af hvaler i hvert af de pågældende fiskerier.

Generel vurdering og revision

Senest et år efter at medlemslandene har forelagt deres anden årsberetning og på baggrund af STECF's vurdering af medlemslandenes beretninger skal Kommissionen i henhold til forslaget udarbejde en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelse af forordningen.

De nationale årsberetninger og en samlet vurdering heraf vil være grundlaget for en eventuel revision af de foreslåede foranstaltninger.

Forslaget har været drøftet flere gange i rådsarbejdsgruppe. Formandskabet har senest fremlagt et kompromisforslag, der hovedsagelig foreslår ændringer af observatørordningen som beskrevet i forslagens bilag III. Meningen er, at man skal indsamle data om bifangst af småhvaler på baggrund af en repræsentativ observering af fiskeriet. Der stilles krav til nøjagtigheden af estimerne for bifangstraten. Hvis dette krav om nøjagtighed ikke kan opfyldes skal der implementeres en pilot-observatørordning med tilstedeværelse af observatører ombord på fartøjerne.

Udtalelser

Europa-Parlamentet har afgivet udtalelse den 10. februar 2004 og fremsætter en række specifikke ændringer til Kommissionens forslag med henvisning til bl.a. marsvins tilvænning til pingere (habituering), den økonomiske belastning for fiskerne til indkøb af pingere og omstilling fra drivgarn til andre redskaber, behovet for forskning i alternative redskaber, og til at der i 2007 vil foreligge tilstrækkeligt med oplysninger til at kunne udarbejde en langsigtet strategi til reduktion af bifangster af hvaler.

Konsekvenser

Pingere

Da pingerne skal skræmme marsvin væk fra garnene, skal der være en minimumsafstand mellem hver pinger på garnene. Efter Kommissionens forslag (bilag II), skal lydstyrken på hver pinger række 200 meter (den maksimale afstand mellem to akustiske alarmer langs garnet skal være 200 meter) d.v.s. der skal være 400 meter mellem pingerne. Fiskerne skal indkøbe det antal pingere, som dækker den længde garn, de sætter i vandet.

Udgiften til pingere udgør ifølge Kommissionens konsekvensanalyse mellem 18.700 og 75.000 kr (2.500 til 10.000 EUR) for et fartøj, der anvender mellem 5 og 20 km garn. Danske fiskere skal i dag bruge pingere i henhold til bekendtgørelse nr. 526 af 9. juni 2000 om akustiske alarmer på garnredskaber i Nordsøen (vragbekendtgørelsen). De pingere, danske fiskere bruger koster 700 kr. pr. stk.

Kommissionen foreslår, at alt garnfiskeri med 220 mm masker i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat, skal have pingere hele året.

I dansk fiskeri bruges 220 mm masker i garn bl.a. i pighvarrefiskeriet og stenbidderfiskeriet. For større fartøjer (over 10 meter) har fiskeriet efter pighvar størst betydning, medens stenbidderfiskeriet, har en væsentlig betydning for små fartøjer (under 10 meter), hovedsagelig hjemmehørende i Kattegat.

Garnfiskeri med 220 mm masker varierer meget fra år til år, idet antallet af fartøjer over 10 meter, der bruger 220 mm garn, har været stigende de seneste 5 år. I 2003 brugte 66 fartøjer over 10 meter 220 mm garn. Hvert af disse fartøjer bruger 400 til 1.200 garn à 60 meter, ialt mellem 24.000 og 72.000 meter garn. Hvert fartøj vil herefter have en udgift til pingere på mellem 42.000 kr. og 126.000 kr. De samlede udgifter til anskaffelse af pingere i dansk pighvarre- og stenbidderfiskeri med 220 mm garn vil for større fartøjer udgøre ialt mellem 2.772.000 kr og 8.316.000 kr.

I 2003 brugte 6 fartøjer under 10 meter 220 mm garn. Hvert fartøj bruger mellem 100 og 200 garn à 60 meter. Hvert fartøj vil således have en udgift til pingere på mellem 10.500 og 21.000 kr. De samlede udgifter for fartøjer under 10 meter vil udgøre mellem 63.000 kr og 126.000 kr.

Hertil kommer udgifterne til pingere i torskefiskeriet (over vrag). Danmarks Fiskeriforening har indkøbt 1.000 pingere à 700 kr. og har uddelt halvdelen til ca. 25 fartøjer. De samlede udgifter udgjorde i alt 700.000 kr., og udgifterne til hvert af de 25 fartøjer udgjorde mellem 14.000 og 28.000 kr. alt efter fartøjsstørrelse. Da Kommissionens forslag om pingere i vragfiskeriet udover Nordsøen også dækker Skagerrak og Kattegat, vil yderligere 10 fartøjer skulle indkøbe pingere. På grund af pingernes begrænsede holdbarhed skal alle 35 fartøjer indkøbe pingere, hvorfor de samlede udgifter til pingere i vragfiskeriet skønsmæssigt vil udgøre i alt mellem knap ½ og knap 1 mio. kr.

Endelig skal fiskerne i Østersøen anskaffe sig pingere, hvis de skal fiske i områder, hvor pingere påbydes.

Anskaffelsesudgifterne skal suppleres med vedligeholdelsesudgifter på 25 % om året for tab og skade på pingerne. Endvidere skal man påregne at udskifte (genanskaffe) pingere hvert tredje år, fordi batterierne har en levetid på ca. 3 år. Vragbekendtgørelsen har været gældende siden 2000, hvorfor nyanskaffelse vil være nødvendig.

Udgifter til indkøb af pingere forventes eventuelt at kunne støttes med maksimalt 40 pct. via Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF), idet FIUF programmet for fiskerisektoren kan yde støtte til tilpasning til mere selektive fangstmetoder.

Bekendtgørelse nr. 526 af 9. juni 2000 om akustiske alarmer på garnredskaber i Nordsøen skal opheves, når forordningen træder i kraft. Bekendtgørelsen dækker dansk vragfiskeri i Nordsøen. Danmarks Fiskeriforening har gennem midler fra Fiskeafgiftsfonden indkøbt pingerne til dette fiskeri.

Drivgarn

Ifølge forslaget skal drivgarnsfiskeriet efter laks i Østersøen udfases, og fiskeriet omstilles fra drivgarnsfiskeri til fiskeri med andre redskaber, herunder med kroge.

I 2000 udgjorde landingerne af laks ca. 58% fra drivgarnsfiskeri og 39% fra krogfiskeriet .

I 2001 udgjorde landingerne af laks fra drivgarnsfiskeriet ca. 31% og landingerne fra krogfiskeriet godt 64%.

Knap 23% af lakselandingerne i 2002 kan henføres til drivgarnsfiskeri og 77 % til krogfiskeri. Værdien af fangster, taget med drivgarn i 2002 udgør i første omsætningsled ca. 1,7 mio. kr.

I 2002 deltog mere end 100 danske fartøjer i laksefiskeriet i Østersøen. Samlet blev landet godt 66 t laks fra drivgarnsfiskeriet og knap 219 t fra kroglinefiskeriet.

Fordelingen af landinger på redskabstype varierer væsentligt fra år til år og afhænger af mange faktorer, såsom fangstmuligheder og vejrforhold. Der er tilsyneladende en nedadgående tendens i fangster, taget med drivgarn.

Kravet om omgående reduktion af længden af drivgarn til 2,5 km til udgangen af 2006 betyder reelt stop for fiskeri med drivgarn allerede fra forordningens ikrafttrædelse.

Udskiftning af samtlige drivgarn i danske fiskerifartøjer til andre redskaber i Østersøen vil påføre fiskerne udgifter. Medlemsstaterne kan under EU's Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF) yde finansiel godtgørelse til fiskere og fartøjsejere, hvis en rådsbeslutning indebærer tekniske restriktioner med hensyn til bestemte redskaber eller fangstmetoder.

Observatører

Ifølge forslaget skal medlemsstaterne sørge for en observatørordning (5% og 10% dækning) samt sikre ledsagefartøjer til observatørordningen for fartøjer, der er for små til at have observatører ombord. Kommissionen oplyser, at udgifterne til observatørordningen kan variere mellem en til flere mio. kr., forudsat at udgiften er på 3.750 kr (500 EUR) pr. observatør pr. dag på havet.

De anslåede, samlede omkostninger til de foreslåede observatørprogrammer for marsvin i danske fiskerier vil formentlig være af en størrelsesorden på 4-6 mio. kr. årligt, eksklusive udgifter til ledsagefartøjer. På baggrund af formandskabets seneste ændringsforslag er DFU anmodet om at revurdere de samlede omkostninger til de foreslåede observatørprogrammer.

Kommissionen nævner, at man, hvor det er muligt, bør udnytte de bestående programmer, der er oprettet med andre formål, f.eks. indsamling af data om genudsætninger.

Danmark har tidligere indsamlet data om bifangster af marsvin, som har gjort det muligt at anslå størrelsen af bifangster af marsvin i Nordsøen. Ændringer i fiskerimønstret siden 1998 har som følge af bestandssituationen for torsk medført, at man i dag ikke kan bruge disse data som beregningsgrundlag for bifangster af marsvin, og for tiden er der ikke et specifikt observatørprogram for indsamling af data om bifangster af marsvin.

Forslagets krav om observatører vil ikke kunne efterleves, med mindre der afsættes yderligere midler hertil. Det vurderes imidlertid at en begrænset overvågning kan gennemføres under den eksisterende observatørordning, ved at dække de forskellige fiskerier efter tur. I stedet for at dække alle fiskerier hvert år med samme dækningsgrad, koncentrerer indsatsen om et eller nogle få skiftende fiskerier hvert år. Derved bør der kunne opnås en observatørdækning, som kan tilvejebringe data vedrørende omfanget af bifangster. Alternative observatørordninger såsom videoovervågning kan også overvejes i fiskerier, hvor det er vanskeligt at have observatører med i båden.

Kommissionen gør opmærksom på, at medlemslandene allerede har en forpligtelse til at overvåge bifangster af hvaler i henhold til artikel 12 i habitatdirektivet 92/43/EØF, og at observatørordningen også vil give nye arbejdspladser.

Høring

Danmarks Fiskeriforening har peget på det hidtidige samarbejde om at inddrage fiskerne i forbindelse med løsning af bifangstproblemerne, idet foreningen forudsætter, at der ved valg af løsninger tages hensyn til de praktiske og økonomiske muligheder, hvilket ikke er tilfældet ved Kommissionens forslag.

Foreningen peger på, at viden om bifangstniveauet er utilstrækkelig til at foretage omfattende indgreb over for garnfiskeriet. Forslaget ønskes derfor taget af bordet.

Der foreligger allerede en omfattende registrering af bifangsterne for det danske og til dels også det engelske garnfiskeri i Nordsøen. Bifangstniveauet har været højt, men garnfiskerierne er gået voldsomt tilbage og bifangsten er mere end halveret og må vurderes at være mindre end 1,7 % af bestanden, hvilket er den øvre grænse for fangst uden effekt på bestandsniveauet ("Bæredygtighedsniveauet"). Der er således ikke noget akut behov for yderligere indgreb i Nordsøen.

Den viden, der foreligger om bifangstniveauet i de øvrige garnfiskerier i Skagerrak, Kattegat, Bælt-havet og Østersøen er mangelfuld, men intet tyder på, at bifangstniveauet ikke er bæredygtigt.

Marsvinebestanden i den centrale og østlige Østersø er lille, men foreningen mener, at fiskeriet ikke kan være eneansvarlig herfor. Indgreb alene over for garnfiskeriet, herunder drivgarnsfiskeriet vil være virkningsløst, dels fordi bifangsten er uendelig lille, og dels fordi et sådant indgreb ikke ændrer på eventuelle dårlige miljømæssige forhold.

Foreningen bifalder, at der skaffes viden ved uvildige observatører. Den foreslåede observatørdækning er efter foreningens mening urealistisk, og foreningen går ud fra, at fiskerne vil blive holdt skadesløse, hvis en sådan observatørordning gennemføres af politiske årsager.

WWF (Verdensnaturfonden) anfører, at utilsigtet bifangst kan være en direkte trussel mod bevarelsen af hvaler. Udkastet til den reviderede danske handlingsplan for reduktion af utilsigtet bifangst af marsvin (2003) og ASCOBANS Recovery Plan for Baltic Harbour Porpoises (Jastarnia Plan, 2002) er udtryk for minimumsretningslinier for, hvorledes bifangster bør reduceres.

WWF mener, at der foreligger tilstrækkelige videnskabelige oplysninger om marsvin til at nødvendiggøre drastiske skridt og peger på, at bestandsreduktionen i det 20. århundrede primært er begrundet i jagt og bifangster ved fiskeri. Bifangst i bundsatte garn og flydegarn anses som den vigtigste faktor, der forhindrer marsvinebestandens vækst.

WWF anbefaler at udfase drivgarnsfiskeriet i Østersøen, og at alternative redskaber, der ikke bifanger marsvin, tilskyndes. Endvidere anbefaler WWF, at pingere anvendes i alle områder, hvor bifangst kan finde sted, idet forskning og overvågning i langtidseffekter af pingere bør prioriteres højt.

WWF mener, at den nuværende viden om bifangst og effekten af pingerbrugen skal forbedres betydeligt, idet observatører i risikofiskerier er et væsentligt element. Pingere bør anvendes som korttidsløsning, idet langtidseffekten af pingere skal afklares og alternative afværgeforanstaltninger udvikles, samt at der arbejdes med 'zoner' og beskyttede områder i samarbejde med relevante organisationer og myndigheder.

WWF mener, at der bør oprettes særskilte finansieringsrammer til begrænsning af den aktuelle bifangst samt til det nødvendige forskningsarbejde.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg den 22. september 2003.

2. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 850/98 for så vidt angår beskyttelsen af dybhavskoralrev mod virkningen af trawling i et område nordvest for Skotland ("Darwin Mounds")
KOM (2003) 519

Nyt notat

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2003) 519 endelig af 27. august 2003 fremsendt ovennævnte forslag.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget er sat på dagsordenen for det kommende rådsmøde (landbrug og fiskeri) 22.-23. marts 2004 med henblik på vedtagelse eller på opnåelse af politisk enighed.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

Integration af miljøbeskyttelseskrav i den fælles fiskeripolitik kræver, at der vedtages foranstaltninger, som begrænser fiskeriets indvirkning på de marine økosystemer mest muligt. Dette krav er nævnt i artikel 2 i den nye grundforordning (Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002).

Nye videnskabelige rapporter har vist, at det er nødvendigt at beskytte visse dybhavsnaturtyper mod mekanisk erosion forårsaget af fiskeredskaber. I den forbindelse er der forekomster af dybhavskoraller (*Lophelia pertusa*), som for nylig er opdaget nordvest for Skotland og kendt under navnet "Darwin Mounds". Koralrevet, som tilsyneladende har god bevaringsstatus, viser tegn på skade på grund af fiskeri med bundtrawl.

Disse dybhavsnaturtyper får i stigende grad opmærksomhed i internationale fora såsom OSPAR (Konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav). I Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 (habitatdirektivet) om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter er rev opført i Bilag I som en naturtype, som kræver udpegning af særlige bevaringsområder. Derudover har det Forenede Kongerige formelt tilkendegivet sine hensigter om at udpege Darwin Mounds som særligt bevaringsområde for at beskytte denne naturtype.

Rådets forordning (EF) nr. 850/98 om bevarelse af fiskeressourcer gennem tekniske foranstaltninger fastsætter restriktioner for anvendelsen af bundtrukne redskaber. Med Kommissionens udkast til en ændring af forordning (EF) nr. 850/98 foreslås der tilføjet i artikel 30 vedr. restriktioner i anvendelsen af bundtrukne redskaber et nyt afsnit 4, som definerer et geografisk afgrænset området ved

Darwin Mounds, hvor bundtrawl og lignende trukne net, der har kontakt med havbunden, er forbudt.

I forbindelse med Kommissionens mulighed for at gennemføre hasteforanstaltninger i henhold til artikel 7 i grundforordningen har Kommissionen ved forordning (EF) nr. 1475/2003 af 20. august 2003 vedtaget et forbud mod anvendelsen af trukne redskaber i Darwin Mounds området. Kommissionen har ved forordning (EF) nr. 263/2004 forlænget forbudet, som udløb den 20. februar 2004, med yderligere seks måneder. Forlængelsen er sket for at sikre et forbud indtil nærværende forslags ikrafttræden.

Udtalelser

Europa-Parlamentet har i sin udtalelse af 10. februar 2004 fremlagt fem ændringsforslag. Ændringerne omhandler bl.a. en henvisning til grundforordningens artikel 2 om god forvaltningspraksis (som bl.a. indebærer inddragelsen af de berørte parter), høring af de kommende regionale rådgivende råd, samt en udvidelse af forbuddet mod "fiskeri med bundtrawl" til det mere omfattende "fiskeriredskaber", som kan forvolde skade på koralrevene. EU-Kommissionen har tilkendegivet villighed til at se nærmere på nogle af disse forslag.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

Danmarks Fiskeriforening kunne støtte forslaget, men udtrykte bekymring for at dette kunne medføre nye forslag om lukning af andre fiskeriområder.

Verdensnaturfonden (WWF) støttede forslaget, der var en implementering af habitatdirektivet. Man har tidligere oplyst, at det på et ministermøde i OSPAR i Bremen i juni 2003 blev besluttet at tage øjeblikkelige foranstaltninger med henblik på at beskytte koralrev.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

3. Forslag til Rådets forordning om forvaltning af fiskerflåder, der er registreret i regioner i EU's yderste periferi.

KOM (2003) 175

Nyt notat.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2003) 175 endelig af 2. maj 2003 fremsendt forslag til Rådets forordning om forvaltning af fiskerflåder, der er registreret i regioner i EU's yderste periferi.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget er sat på dagsordenen for det kommende rådsmøde (landbrug og fiskeri) 22.-23. marts 2004 med henblik på vedtagelse eller på opnåelse af politisk enighed.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet forslaget er et led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

Rådet vedtog med forordning (EF) nr. 2371/2003 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik bestemmelser om forvaltning af fiskerflåderne i EU. Der blev samtidig afgivet erklæringer om, at Kommissionen skulle undersøge, hvordan bestemmelserne kunne tilpasses for at tage hensyn til situationen i de perifere områder med henblik på fremsættelse af forslag i Rådet inden den 1. juli 2003.

Det foreliggende forslag indebærer, at der for områderne Azorerne, Madeira, De kanariske Øer samt de franske oversøiske departementer fastsættes særlige regler:

- Der fastsættes særlige referenceniveauer for den maksimale flådestørrelse.
- Områderne undtages fra reglerne for tilgang og afgang af fiskerfartøjer.
- I områderne vil der fortsat kunne ydes støtte til modernisering af fiskerfartøjer med virkning for fartøjernes kapacitet.

Ordningen er tidsbegrænset, idet de to sidstnævnte undtagelser udløber senest den 31. december 2006.

Kommissionen bemyndiges endvidere til udarbejdelse af gennemførelsesbestemmelser i forvaltningskomitéprocedure. Forslaget ændrer ikke på de midler, der er til rådighed til ydelse af støtte til fiskerfartøjer i de perifere områder. Støtten til fornyelse skal afholdes inden for de strukturfondsmidler, som i forvejen er tildelt de pågældende medlemslande.

Udtalelser

Europa-Parlamentet har den 4. december 2003 fremsat følgende ændringsforslag:

- Forslaget skal have hjemmel i art. 299, stk. 2.
- Udvidelse af undtagelsen til tillige at gælde en mulighed for nybygningsstøtte til 2006
- Mulighed for inden 2006 at vurdere behovet for en eventuel forlængelse (revisionsklausul).

Kommissionen forventes delvist at imødekomme Europa-Parlamentets forslag.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

§5-udvalget er blevet hørt og har ikke haft bemærkninger til forslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

4. Forslag til Rådets beslutning om EF-tilskud til medlemsstaternes programmer for fiskerikontrol KOM (2003) 706

Nyt notat

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2003) 706 endelig af 20. november 2003 fremsendt ovennævnte forslag.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Sagen forventes vedtaget som a-punkt på et kommende rådsmøde.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

I 1990 indførte EU en støtteordning med henblik på at yde tilskud til medlemsstaterne, så de kunne styrke deres kontrolstruktur. På baggrund af resultaterne af denne foranstaltning og medlemsstaternes behov på dette område blev ordningen videreført med ændringer, først i 1999 og igen i 2001.

Den gældende ordning (2001/431/EF) udløb den 31. december 2003. Under hensyntagen til resultaterne af den nuværende foranstaltning og behovet som følge af reformen af den fælles fiskeripolitik foreslår Kommissionen, at ordningen videreføres i ændret form i yderligere to år.

Kommissionen begrundet forslaget med følgende:

1. I grundforordningen understreges behovet for at anvende moderne teknologi med henblik på at udvide satellitovervågningssystemet til også at omfatte mindre fiskerfartøjer (over 15 meter fra 1. januar 2005).
2. Den 1. maj 2004 bliver EU udvidet med ti lande, og overvågningsstrukturene i visse af de kommende medlemslande må snarest opgraderes.
3. Rådet har besluttet, at samarbejdet mellem medlemsstaterne skal udvides, og at medlemsstaternes inspektionsaktiviteter skal samordnes ved at oprette en fælles inspektionsstruktur.
4. Med henvisning til de årlige rapporter om alvorlige overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik er det nødvendigt, at skabe større bevidsthed om vigtigheden af at straffe adfærd, der er til skade for bevarelsen af fiskeressourcerne.

I forslaget er de EU-støtteberettigede foranstaltninger blevet omdefineret, så der er tale om følgende foranstaltninger:

- (a) anskaffelse og installation af og teknisk bistand til computerteknologi og etablering af IT-net, så dataudvekslingen i forbindelse med overvågning og kontrol af fiskeri bliver effektiv og sikker,
- (b) anskaffelse og installation på fiskerfartøjer af:
 - i) elektroniske fartøjslokaliseringsanordninger, der gør det muligt fra fjernovervågningscentré på afstand at overvåge fartøjer ved hjælp af et fartøjsovervågningssystem (FOS),
 - ii) elektroniske registrerings- og rapporteringsanordninger, der muliggør dataoverførsel fra fartøjet,
- (c) pilotprojekter vedrørende indførelse af ny teknologi til kontrol af fiskeri,
- (d) uddannelses- og udvekslingsprogrammer for de offentligt ansatte med ansvar for overvågnings- og kontrolopgaver på fiskeriområdet,
- (e) gennemførelse af inspektions- og observatørordninger på forsøgsbasis,
- (f) cost-benefit-analyse og vurdering af de ansvarlige myndigheders samlede udgifter til overvågning og kontrol af fiskeri,
- (g) initiativer såsom seminarer og medieværktøjer, der skal gøre fiskere og andre aktører såsom inspektører, offentlige anklagere og dommere samt den brede offentlighed, mere bevidste om nødvendigheden af at bekæmpe uansvarligt og ulovligt fiskeri, og seminarer og medieværktøjer vedrørende gennemførelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik,
- (h) anskaffelse og modernisering af fartøjer og fly, som de ansvarlige myndigheder i de nye medlemslande skal anvende til overvågning og kontrol af fiskeri.

De planlagte årlige bevillinger for 2004 og 2005 er på 35 mio. EUR, dvs. 70 mio. EUR i alt. Det årlige beløb er uændret i forhold til den nuværende ordning. Det normale tilskud er på 50% af medlemsstaternes udgifter. Men for udgifter under b), c) og g) kan tilskuddet være højere. For projekter under h) kan der højst ydes tilskud på 35% af udgifterne, og kun nye medlemsstater, som tiltræder den 1. maj 2004, kan komme i betragtning.

Procedurebestemmelserne for ansøgning om støtte og betaling er blevet ændret for at gøre dem klarere og mere nøjagtige. Der er fastsat nye bestemmelser for, hvad en ansøgning om EU-tilskud til et projekt skal indeholde, herunder krav om en udgiftsoversigt sammen med anmodningen om godtgørelse af udgifter. Der er fastsat nye regler for frigørelse af uudnyttede bevillinger.

Disse bestemmelser erstatter bestemmelserne i beslutning 2001/431/EF, som foreslås ophævet.

Udtalelse

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig.

Konsekvenser

Forslaget har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser. For så vidt angår foranstaltningerne nævnt oven for i kategori h), vil de gamle medlemslande således ikke fremover kunne modtage støtte til anskaffelse og modernisering af fartøjer og fly. Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at kvantificere potentielle og nationale merudgifter ved dette, idet det afhænger af hvilke anskaffelser og moderniseringer, som iværksættes. Der forventes dog ingen statsfinansielle konsekvenser i 2004. Under den tidligere beslutning har der i det seneste projekt været givet tilsagn fra EU om støtte på 36 mio. kr. til Danmark til anskaffelse af nyt skibsmateriel.

Høring

§5-udvalget er blevet hørt og har ikke haft bemærkninger til forslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

5. Forslag til Rådets forordninger om

- **ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere**
- **den fælles markedsordning for olivenolie og spiseoliven og ændring af forordning (EØF) nr. 827/68**

(Udmøntning af landbrugsreformen på sektorerne for tobak, bomuld, olivenolie og humle)

KOM (2003) 698

Genoptryk af aktuelt notat af 4. december 2003. Ændringerne er markeret i marginen.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2003) 698 af 18. november 2003 fremsendt forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af den fælles landbrugs-

politikks fælles regler for ordninger for direkte støtte og fastlæggelse af støtteordninger for producenter af visse afgrøder og forslag til Rådets forordning om markedsordningen for olivenolie og spiseoliven og ændring af forordning (EØF) nr. 827/68. Forslagene er oversendt til Rådet den 20. november 2003.

Forslagene er fremsat med hjemmel i TEF artikel 36 og 37 samt stk. 6 i Protokol 4 om bomuld i tiltrædelsestraktaten for Grækenland og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Middelhavsprodukterne

Kompromiset fra rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 26. juni 2003 om reform af den fælles landbrugspolitik var ledsaget af en erklæring om, at Kommissionen i 2003 skulle fremlægge en meddelelse om reform af markedsordninger for tobak, bomuld og olivenolie og følge dette op med konkrete forslag. Kommissionen skulle i den forbindelse sikre et langsigtet perspektiv på linje med de nuværende budgetmæssige rammer og det budgetloft, der blev vedtaget på Det Europæiske Rådsmøde i oktober 2002. Kommissionen fremlagde i september måned en meddelelse om reform af de tre sektorer samt sukker og efter drøftelse i Rådet har Kommissionen nu fremsat de konkrete reformforslag angående tobak, bomuld og olivenolie.

Humle

Efter artikel 18, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1696/71 om den fælles markedsordning for humle skulle Kommissionen inden den 31. december 2003 forelægge Rådet en rapport om den økonomiske udvikling i humlesektoren og om fornødent ledsage rapporten af et forslag til ændring af markedsordningen. Kommissionen fremlagde rapporten i september måned og har nu fremsat det konkrete reformforslag.

På det kommende rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 22.-23. marts 2004 har formandskabet lagt op til, at der skal opnås politisk enighed om et kompromis vedrørende de pågældende sektorer.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik.

Formål og indhold

Kommissionen anfører, at det efter vedtagelsen af reformen af den fælles landbrugspolitik den 29. september 2003 vil være et naturligt skridt også at integrere sektorerne tobak, bomuld, olivenolie og humle i enkeltbetalingsordningen. Til grund for forslaget ligger derfor samme mål som i den første landbrugsreformpakke vedtaget den 29. september 2003. Det vil sige forbedret konkurrenceevne og større markedsorientering, forbedring af overholdelse af regler om miljø, stabile indkomster og et større hensyn til situationen for producenter i ugunstigt stillede områder. Der skal tilsvarende ske en prioritering af producentindkomsterne og ikke af produktionsstøtte gennem at overføre en betydelig del af de nuværende produktionsafhængige direkte betalinger til enkeltbetalingsordningen (dvs.

afkoblet støtte) på basis af referenceperioden 2000-2002. Desuden vil betalingerne blive afhængige af overholdelse af regler om miljø og fødevarerikkerhed gennem cross compliance, god landbrugspraksis og miljømæssige betingelser etc., og bestemmelserne om modulation og finansiel disciplin vil finde anvendelse.

Kommissionen påpeger dog samtidig, at produktionen af tobak, bomuld og olivenolie finder sted i økonomisk tilbagestående områder, hvor fuld afkobling af støtten vil være forbundet med risiko for produktionsophør og faldende konkurrencedygtighed i landdistrikterne. Kommissionen foreslår derfor at en del af støtten til bomuld og olivenolie skal forblive koblet, og at støtten i tobakssektoren integreres gradvist i enkeltbetalingsordningen. Med hensyn til humle vil det være muligt for medlemsstaterne at bevare op til 25 % af støtten som koblet støtte.

Reformen skal træde i kraft den 1. januar 2005. Dog vil det for humle være muligt for medlemsstaterne at udsætte anvendelsen af enkeltbetalingsordningen frem til 1. januar 2007. Den adgang til en toårig udsættelse, som gælder generelt efter forordning (EF) nr. 1782/2003, afvises særligt af Kommissionen for bomuld med henvisning til de igangværende forhandlinger i WTO.

Kommissionen skal inden 31. december 2009 forelægge Rådet en rapport om gennemførelsen af reformen i de fire sektorer, og om fornødent ledsage rapporten af konkrete forslag.

Tobak

Kommissionen foreslår en afkobling af de nuværende tobakspræmier - der for mængder over 10 tons skal ske i tre trin - hvor der desuden differentieres i afkoblingsgrad alt efter produktionstrancher. Dette betyder, at der sker fuld afkobling af støtten til mængder lavere end 3,5 tons. For mængder derudover vil støtten dels blive afkoblet og dels blive overført til en rammebevilling for omstrukturering af tobakssektoren under søjle II, dvs. under landdistriktsforordningen. Mekanismen er illustreret i nedenstående tabel.

Tabel 1 - Oversigt over tobaksreformforslaget

1. TRIN	<i>Nuværende støtte</i>	Omlagt til enkeltbetaling pr. bedrift	Strukturomlægnings-rammebeløb
<i>Støttens størrelse pr. produktionsafsnit:</i>			
0 - 3,5 tons	0	fuldstændig	ingen
3,5 - 10 tons	0	75%	25%
+ 10 tons	2/3	1/6	1/6
2. TRIN	Nuværende støtte	Omlagt til enkeltbetaling pr. bedrift	Strukturomlægnings-rammebeløb
<i>Støttens størrelse pr. produktionsafsnit:</i>			
0 - 3,5 tons	0	fuldstændig	ingen
3,5 - 10 tons	0	75%	25%
+ 10 tons	1/3	1/3	1/3

3. TRIN	Nuværende støt- te	Omlagt til enkeltbeta- ling pr. bedrift	Strukturomlæg- nings-rammebeløb
<i>Støttens størrelse pr. pro- duktionsafsnit:</i>			
0 - 3,5 tons	0	fuldstændig	ingen
3,5 - 10 tons	0	75%	25%
+ 10 tons	0	45%	55%

Når reformen er fuldt implementeret, vil ca. 750 mio. € (79 %) af den nuværende tobakspræmie være afkoblet, mens ca. 205 mio. € (21 %) vil blive overført til medlemsstaternes budget for landdistriktsstøtte (søjle II). Kommissionens skøn herfor er baseret på den eksisterende bedriftsstruktur. Omstruktureringsmidlerne integreres fuldt ud i landdistriktspolitikken (søjle II). Det vil sige baseret på medlemsstaternes egen prioritering og med national medfinansiering. Overførslen til søjle II kan anvendes til landdistriktspolitikens almindelige formål, herunder eksempelvis yngre jordbrugere, producentsammenslutninger, miljøvenligt landbrug, økologi og omlægning af tobaksproduktion til andre afgrøder, men også til at fremme omstilling af det lokale arbejdsmarked i de tobaksproducerende områder hen imod andre beskæftigelsesmuligheder. Endvidere vil de overførte midler kunne anvendes til kvalitetsforbedrende foranstaltninger. Det er Kommissionens opfattelse, at midler under søjle II i WTO-sammenhæng defineres som grøn boks. Det vil sige støtte, der ikke har nogen indvirkning på samhandlen eller allerhøjst giver minimal markedsforstyrrelse.

I overgangsperioden indtil reformen er gennemført, vil støtten til Tobaksfonden blive udfaset samtidig med, at der overføres midler fra tobaksbudgettet over til landdistriktsstøtte. Midlerne i Tobaksfonden anvendes i dag til finansiering af to hovedformål; dels omstillingsforanstaltninger for tobaksproducenter, dels til informationskampagner om de skadelige virkninger af tobaksforbrug. I perioden fra 2005 til 2007, hvor tobaksstøtten vil være fuldt afkoblet og Tobaksfonden dermed er endeligt udfaset, vil fonden støtte ikke-ryger kampagner. Procentsatsen for denne støtte vil stige med et procentpoint til fem % i 2006 som følge af, at den koblede støtte vil udgøre en faldende andel af tobaksstøtten. Fra 2007 vil ikke-rygekampagner på fællesskabsplan ikke længere blive finansieret under tobaksbudgettet.

De nuværende produktionskvoter vil blive bibeholdt, indtil støtten er fuldt afkoblet med henblik på at fastsætte konvolutten for den del af de direkte præmier, som endnu ikke i den periode er afkoblet.

Bomuld

Kommissionen foreslår, at 60 % af den nuværende produktionsstøtte svarende til 417,3 mio. € afkobles og integreres i enkeltbetalingsordningen, idet man fremhæver, at bomuldsproduktionen hermed vil blive omfattet af bestemmelserne om cross compliance og god landmandspraksis i forordning nr. 1783/2003.

40 % af den nuværende støtte svarende til 278,5 mio. € vil medlemsstaterne beholde i koblet form som en national konvolut, der af medlemsstaterne fordeles pr. ha. bomuld. Formålet er at sikre, at

bomuldsproduktionen kan fortsættes, men på et mindre areal end i dag. Der fastsættes således et maksimalt areal for Grækenland og Spanien, der er henholdsvis 11 % og 5 % mindre end i referencerperioden. Det maksimale areal for Portugal forbliver uændret. Kombinationen af en enhedspræmie og en arealbaseret præmie forventes at ville medføre en mere miljøvenlig produktion på en indkomstneutral-basis. Af miljø- og kvalitetshensyn skal medlemsstaterne godkende både arealerne og sorter til bomuldsdyrkning.

For at fremme produktion af kvalitetsbomuld foreslår Kommissionen at tilskynde producenterne til deltagelse i producentorganisationer. For halvdelen af arealbetalingen vil producentorganisationerne få mulighed for at differentiere støttebeløbet til producenterne ud fra på forhånd fastsatte kvalitetskriterier. Producentorganisationerne finansieres gennem dets medlemmer og gennem et EU-tilskud på 10 €/ha. Det samlede EU-tilskud til producentorganisationerne vil blive omkring 4,3 mio. €. Producenter, der ikke er medlemmer af en producentorganisation, vil modtage enhedsstøttebeløbet.

Der resterer herefter ca. 103 mio. €, som er forskellen mellem de samlede markedsudgifter til bomuld og de to foranstaltninger til henholdsvis enhedsbetaling og en ny producentstøtte. Dette beløb, der overføres til søjle II (landdistriktsstøtte), skal indgå i et rammebeløb til strukturomlægning af bomuldsområder og skal deles mellem medlemsstaterne på grundlag af det gennemsnitlige støtteberettigede areal i referencerperioden. Omstrukturingsmidlerne integreres fuldt ud i landdistriktspolitikken (søjle II). Det vil sige baseret på medlemsstaternes egen prioritering og med national medfinansiering. Det er Kommissionens opfattelse, at midler under søjle II i WTO-sammenhæng defineres som grøn boks. Det vil sige støtte, der ikke har nogen indvirkning på samhandlen eller allerhøjest giver minimal markedsforstyrrelse.

I forbindelse med DOHA-runden skal det i øvrigt bemærkes, at 4 vestafrikanske lande, som producerer bomuld (Benin, Burkina Faso, Chad og Mali) på WTO-ministerkonferencen i Cancun den 10.-14. september 2003 fremsatte et såkaldt "bomulds-initiativ" med henblik på at afbøde de skadelige virkninger af landbrugssubsidier til produktionen af bomuld i den udviklede del af verden. Initiativet har først og fremmest fokus på USA's bomuldsprogram, men også på EU's markedsordning for bomuld om end i mindre grad.

Bomuldsinitiativet omfatter først og fremmest en plan for total afvikling af bomuldssubsidierne (til produktion og eksport) over en 3 årig periode, således at der ved udgangen af 2006 gælder frie og lige konkurrencevilkår. Derudover opererer initiativet med en kompensationsmekanisme til gunst for de bomuldsproducerende udviklingslande, som især har mistet eksportindtægter som følge af bomuldssubsidier i de udviklede lande. Kompensationen skal i henhold til initiativet finansieres af sidstnævnte landegruppe, som subsidierer bomuld.

Bomuldsinitiativet indeholder følgende elementer:

1. Den årlige kompensationsbetaling skal afspejle det skønnede tab i en 3 årig referenceperiode (1999-2002). Det direkte tab anslås i initiativet at andrage ca. 250 mio. \$ pr. år. Regnes det indi-

rette tab med (det vil sige de til bomuldsproduktion og – eksport knyttede aktiviteter) opererer man med ca. 1 mia. \$ om året.

2. Nedtrapping af de rige landes betalinger i samme takt som subsidiernes afvikling. Det vil sige med en tredjedel om året.
3. Bidraget fra de rige bomuldsproducerende lande til kompensation udregnes forholdsmæssigt. Det vil sige i forhold til deres andel af alle subsidier til produktionen af bomuld på basis af de årlige statistikker fra "the International Cotton Advisory Committee (ICAC). Som ovenfor vil bidraget falde i takt med den reelle afviklingstakt for subsidierne.
4. Den andel af kompensationen, der går til det enkelte udviklingsland, skal afspejle landets relative andel af produktionen af bomuld i denne gruppe af lande.

Det skal endvidere bemærkes, at Kommissionen ved KOM (2004) 87 af 12. februar 2004 har fremsendt meddelelse om forslag til en EU/Afrika-partnerskabsaftale til støtte for udviklingen i bomuldssektoren, hvor der lægges op til at bistå de afrikanske producenter ved:

- Reduktion af handelsforvridende nationale subsidier som led i WTO-forhandlingerne. Endvidere foreslås etablering af en mekanisme til monitorering af virkninger af subsidie- og reformtiltag i forhold til bomuldsproduktion og handel.
- Tarif- og kvotefri markedsadgang for bomuld og tekstiler til alle industrialiserede lande i overensstemmelse med Everything But Arms-initiativet.
- Fjernelse af alle former for eksportsubsidier i forhold til bomuld.
- Handelsrelateret bistand og teknisk assistance til støtte for udvikling og forhandling af de afrikanske bomuldsproducenters interesser.
- Effektivisering og markedsorientering af produktionen i de afrikanske lande, herunder udarbejdelse af råvarestrategier, der indarbejdes i nationale udviklingsplaner.
- Mulighed for at lade bomuld omfatte af EU's indtægtsstabiliserende FLEX-ordning.

Endelig lægger Kommissionen op til et bomuldsseminar i første halvår af 2004 med deltagelse af berørte lande og finansielle institutioner. Meddelelsen drøftes i Rådet (generelle anliggender og eksterne forbindelser).

Olivenolie

Kommissionen foreslår, at produktionsstøtten afløses af en direkte betaling via en ny enkeltbetaling til producenterne i tilgift til de enkeltbetalinger producenterne måtte få som følge af reformen fra juni 2003. Begrundelsen er navnlig, at en enkeltbetalingsordning vil give bedre markedsorientering og forøge konkurrenceevnen i sektoren. Endvidere vil sektoren bedre kunne reagere på ændringer i den globale efterspørgsel.

Omvendt vurderer Kommissionen, at en fuldstændig omlægning af produktionsstøtten til olivenolie til en enkeltbetalingsordning vil skabe problemer i traditionelle produktionsegne i EU. Kommissionen frygter, at et sådant skridt kan medføre, at producenterne hører op med at vedligeholde oliventræerne, hvilket kan medføre erosion og andre landskabelige problemer. Det vil navnlig gøre sig gældende i områder, der er meget afhængige af olivenproduktion.

Kommissionen foreslår derfor, at 60 % af støtten indgår i enkeltbetalingsordningen. Bedrifter under 0,3 ha skal dog afkoble 100 %. Medlemsstaterne tilbageholder 40 % af produktionsstøtten som en national kuvert, der kan uddeles som koblet støtte.

Med henblik på at uddele denne koblede støtte skal producentlandene inddele olivenlundene i 5 kategorier ud fra miljømæssige og samfundsmæssige kriterier. Medlemslandene fastsætter støttebeløbet i de forskellige kategorier ud fra objektive kriterier. Beløbet må ikke overstige omkostningerne ved opretholdelse af de pågældende olivenlunde. Der fastsættes nærmere gennemførelsesbestemmelser i komiteregi.

Produktionsårets start begynder den 1. november for olivenolie og den 1. september for bordoliven. Kommissionen har konstateret, at disse datoer ikke er passende, idet nogle oliven høstes tidligere på året, hvorfor produktionsårets start forslås påbegyndt den 1. juli.

Kommissionen foreslår, at de særlige kontrolkontorer for olivenavl sørger for udbetalingen af produktionsstøtten for produktionsåret 2003/04. Kommissionen finder dog, at kontrollen med støtten til olivenavl ud over denne dato vil være den samme som for resten af støtten i forbindelse med den fælles landbrugspolitik, og at EU-medfinansieringen af kontrolkontorerne derfor ikke længere er nødvendig.

Markedsordningen for olivenolie

Langt størstedelen af markedsordningen for olivenolie og bordoliven vil fremover blive reguleret i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik s ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere.

Forslaget om Rådets forordning om fælles markedsordning for olivenolie og bordoliven ophæver alle eksisterende retsakter vedrørende den fælles markedsordning for olivenolie og bordoliven samt viderefører de få foranstaltninger, der ikke er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik s ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere.

Kommissionen foreslår at opretholde nogle af de foranstaltninger, der er gældende i den eksisterende markedsordning for olivenolie og bordoliven:

- handelsnormer
- støtte til privat oplagring
- tilskud til producentorganisationer
- samhandel med tredjelande
 - importlicenser,
 - mulighed for eksportlicenser,
 - mulighed for anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger og

- mulighed for suspension af aktiv forædling.

For så vidt angår producentorganisationer skal det tilføjes, at den eksisterende direkte støtte på 3 % foreslås fjernet. Som konsekvens af omlægning af støtten foreslås støtten til producentorganisationerne omlagt til 10 % af den nationale kuvert på 40 %. Støtten vil kunne bruges til samme formål og til samme satser som i den eksisterende ordning.

Kommissionen finder, at en støtte til anvendelse af olivenolie – normalt af middel kvalitet – i konserver ikke længere er berettiget ved den nye kvalitetspolitik, ifølge hvilke der mere skal lægges vægt på olivenoliens egenskaber end salgsprisens niveau, hvorfor disse restitutioner bør afskaffes.

Med hensyn til EU's eksport af olivenolie viser erfaringen siden 1998, at restitutionerne ikke er nødvendige, da EU-prisen tjener som reference i international handel og EU-prisens høje niveau i forhold til andre vegetabiliske olier ikke påvirker forbrugernes beslutning om køb, hvorfor Kommissionen foreslår dette instrument afskaffet.

Humle

Kommissionen foreslår, at støtten integreres i enkeltbetalingsordningen og som udgangspunkt afkobles fuldt ud, idet medlemsstaterne dog vil kunne vælge at bevare op til 25 % af støtten som koblet for evt. at tage højde for særlige produktionsvilkår eller regionale særtræk.

Udtalelser

Europa-Parlamentet har udtalt sig om forslaget den 10. marts 2004. Europa-Parlamentet foreslår blandt andet en lavere afkoblingsgrad for tobaks- og bomuldssektorerne end foreslået af Kommissionen. Endvidere foreslås indførelse af afkobling på linje med landbrugsreformen fra 2003, hvor afkoblingen skal indføres fra 2005 eller senest i 2007. Det vil sige en mulighed for at udskyde afkoblingen 2 år. Europa-Parlamentet afviser en samlet overførsel af tobaks- og bomuldsmidler til søjle II. For de enkelte sektorer foreslås følgende hovedelementer:

- For tobak foreslås 30 % afkobling (mod 100 % i Kommissionens forslag) samt 10 % koblet støtte specifikt til brug for kvalitetsfremme.
- For bomuld foreslås en afkobling på 20 % (mod 60 % i Kommissionens forslag).
- For olivenolie støttes Kommissionen forslag om en afkobling på 60 %, men det foreslås, at det gøres muligt at gå op til 100 % afkobling.
- For humle støtter man 75 % afkobling med mulighed for 100 %, som foreslået af Kommissionen.

Gældende dansk ret

Med hensyn til markedsordningen for olivenolie er der bekendtgørelse nr. 886 af 8. oktober 2001 om produktionsrestitution for de olivenolier, der benyttes til fremstilling af visse former for konserver.

Konsekvenser

Bekendtgørelse nr. 886 af 8. oktober 2001 om produktionsrestitution for de olivenolier, der benyttes til fremstilling af visse former for konserves skal ophæves.

Forslaget har ingen statsfinansielle konsekvenser udover indvirkningerne på EU-budgettet, hvor forslaget vil medføre en årlig besparelse på 113 mio. € i forhold til status quo. Fra og med 2008 vil dette beløb fremkomme som en årlig besparelse på 421 mio. € på markedsordningerne (søjle I), mens udgifterne under søjle II vil ligge 308 mio. € over niveauet i dag. Pga. indkørfasen for tobak for mængder over 10 tons vil udgifterne under søjle I og II fordele sig anderledes i 2006-2007, men den samlede årlige besparelse vil også i disse to år være på 113 mio. €. I beløbene er indvirkningerne af modulation ikke medtaget. Nettobesparelsen på 113 mio. € kan opdeles på, 43 mio. € for olivenolie, 51 mio. € for bomuld, 18 mio. € for tobak og 1 mio. € for humle. Forslaget medfører ikke omfordeling af midler mellem medlemsstaterne.

Høring

§2-udvalget (landbrug) har den 2. december 2003 haft en foreløbig drøftelse af forslaget.

Danmarks Naturfredningsforening finder, at forslaget ikke er vidtgående nok, idet man gerne havde set en 100 % afkobling, specielt for bomuld, hvor man ikke finder at EU med forslaget er tilstrækkeligt imødekomende overfor fattige 3. lande, og ikke fremmer WTO-forhandlingerne.

Landbrugsrådet var principielt enig i, at de sydeuropæiske produktområder også skal indgå i en reform i form af afkobling. Forslaget var derfor et væsentlig skridt i den rigtige retning og man kunne som udgangspunkt støtte forslaget. For så vidt angår bomuld mente man ikke, at det var EU med EU's forholdsvis lave produktion, der havde bidraget til særlige problemer.

Sagen har på ny været drøftet i §2-udvalget den 8. marts 2004 i forbindelse med gennemgang af dagsorden for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 22. – 23. marts 2004. Landbrugsrådet gentog, at det virker fornuftigt at reformere de pågældende sektorer og derved følge tendensen fra andre sektorer. Endvidere er man enig i princippet om at overføre midler fra den direkte støtte og føre midlerne over til foranstaltninger vedrørende landdistriktsudvikling. Danmarks Naturfredningsforening gav udtryk for at man fortsat ikke mener, at forslaget især vedrørende bomuld er ambitiøst nok. Man finder, at der skal sendes et kraftigt signal med henblik på at få genåbnet Doha-forhandlingerne. I øvrigt understregede Danmarks Naturfredningsforening, at bomuldsdyrkingen i EU ikke var bæredygtig.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt grundnotat om forslagene den 12. december 2003. Der er endvidere oversendt aktuelt notat forud for forelæggelse af rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 17.-19. december 2003, jf. aktuelt notat af 4. december 2003.

Der er oversendt grundnotat om Kommissionens oprindelige meddelelse om opstilling af en bæredygtig landbrugsmodel for Europa på grundlag af landbrugsreformen – tobaks-, olivenolie-, bomulds- og sukkersektorerne til Folketingets Europaudvalg den 20. oktober 2003. Meddelelsen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 10. oktober og den 14. november 2003 i forbindelse med forelæggelse af rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 13. oktober og den 17. november 2003, jf. aktuelt notat af 3. oktober og 6. november 2003.

Det forventede indhold af meddelelsen blev forelagt Folketingets Europaudvalg den 26. september 2003 i forbindelse med forelæggelse af rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 29. september 2003, jf. aktuelt notat af 19. september 2003.

Der er endvidere oversendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg om rapport om udviklingen i humlesektoren den 23. oktober 2003.

6. Anden beretning fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1221/97 om almindelige regler for anvendelsen af foranstaltninger til forbedring af produktionen og afsætningen af honning
KOM (2004) 30

Genoptryk af grundnotat oversendt den 19. februar 2003. Ændringer er markeret i marginen.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2004) 30 af 23. januar 2004 fremlagt en beretning om anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1221/97 om almindelige regler for anvendelsen af foranstaltninger til forbedring af produktionen og afsætningen af honning samt forslag til Rådets forordning om foranstaltninger for biavl. Beretningen og forslaget er oversendt til Rådet den 23. januar 2004.

Forslaget er fremsat med hjemmel i traktatens artikel 36 og 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

På det kommende rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 22.-23. mart 2004 har formandskabet, lagt op til, at der kan opnås enighed om et kompromis, der forventes vedtaget som a-punkt.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet forslaget er et led i den fælles landbrugspolitik.

Formål og indhold

Af Rådets forordning (EØF) nr. 1221/97 af 25. juni 1997 om almindelige regler for anvendelsen af foranstaltninger til forbedring af produktionen og afsætningen af honning fremgår det, at Kommissionen hvert tredje år skal forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om anvendelsen af forordningen.

På den baggrund har kommissionen fremlagt sin anden beretning om anvendelsen af foranstaltninger til forbedring af produktionen og afsætningen af honning.

Beretningen omhandler produktionen, handlen med og forbruget af honning. Desuden indeholder rapporten en beskrivelse af anvendelsen af honningprogrammerne for perioden 2001-2003.

Forslaget udvider anvendelsesområdet fra honning til også at omfatte biavlsprodukter.

Forslaget indeholder ændringer på primært 3 områder:

- Programmerne vedtages for en periode på 3 år, hvor programmerne hidtil er blevet vedtaget for et år af gangen.
- Desuden foreslår Kommissionen, at foranstaltninger til støtte for genoprettelse af bibeståndene i Fællesskabet for fremtiden kan indgå i biavlsprogrammerne. I den gældende forordning kan støtteforanstaltninger til laboratorier, som analyserer honningens fysiske-kemiske egenskaber omfattes af programmer. Sidstnævnte er ikke medtaget i forslaget.
- Endelig forpligter medlemslandene sig til at gennemføre en undersøgelse af strukturerne for produktion og afsætning inden for biavlssektoren.

I formandskabets seneste kompromisforslag medtages støtteforanstaltninger til laboratorier, som analyserer honningens fysiske-kemiske egenskaber. Desuden er der lagt op til, at de 3-årige programmer bliver mere fleksible med mulighed for tilpasninger undervejs.

Udtalelser

Europa-Parlamentet udtalelse foreligger ikke.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Forslaget skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

Høring

§2-udvalget (landbrug) er blevet hørt i skriftlig procedure:

Fødevarerindustrien bemærker, at der i modsætning til den gældende forordning på området, ikke er medtaget en bestemmelse i forslaget, der udtrykkeligt fastslår, at støtteforanstaltninger til laboratorier, som analyserer honningens fysiske-kemiske egenskaber, er omfattet. Denne type foranstaltning

bør efter Fødevarerindustrien opfattelse medtages, da problemerne omkring forurening med pesticider og antibiotika bliver større.

Landbrugsraadet støtter generelt forslaget, men stiller sig uforstående overfor, at muligheden i den gældende forordning for at yde støtte til laboratorier, som analyserer honningens fysisk-kemiske egenskaber, ikke er medtaget i forslaget.

Under mødet i §2-udvalget den 8. marts 2004 har Fødevarerindustrien og Landbrugsrådet gentaget, at man finder, at der bør ydes støtte til laboratorier, som analyserer honningens fysisk-kemiske egenskaber.

Fødevarerministeriet skal bemærke, at analyser af honningens fysisk-kemiske egenskaber har været rettet mod honningens fysisk-kemiske kendetegn ud fra den botaniske oprindelse med henblik på at få et præcist kendskab til honninghøstens kvalitet. Forordningens sigte har således ikke været analyser i relation til fødevarerikkerhed.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg den 19. februar 2004.

7. Forslag til Rådets forordning om et EU-program for bevaring, karakterisering, indsamling og udnyttelse af genressourcer i landbruget KOM (2003) 817

Genoptryk af grundnotat oversendt den 30. januar 2004. Ændringer er markeret i marginen.

Baggrund

Kommissionen har med dokumentet KOM (2003) 817 endelig af 22. december 2003 fremsat forslag til Rådsforordning, der etablerer et Fællesskabsprogram om bevaring, karakterisering, indsamling og udnyttelse af jordbrugets genetiske ressourcer. Forslaget er fremsendt til Rådet 22. december 2003.

Forslaget har hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-parlamentet.

Forslaget forventes vedtaget som a-punkt på et kommende rådsmøde.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik og i efterlevelsen af Fællesskabets og medlemsstaternes internationale forpligtelser på området genetiske ressourcer. Det vurderes derfor at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Formål og indhold

Forslaget indebærer etablering af et Fællesskabsprogram om bevaring, karakterisering, indsamling og udnyttelse af jordbrugets (herunder skovbrugets) genetiske ressourcer. Programmet vil løbe i perioden 2004-2006, omend dets projekter forventes at kunne foregå frem til 2010/11. Programmet dækker både plantegenetiske -, mikrobielle - og dyregenetiske ressourcer og kan ses som en afløsning af Fællesskabsprogrammet i henhold til Rådsforordning (EØF) nr. 1467/94.

Gennem programmet vil Fællesskabet give økonomisk støtte til aktiviteter omhandlende bevaring, karakterisering, indsamling og udnyttelse af genetiske ressourcer. Aktiviteterne skal være transnationale og skal, på Fællesskabsniveau, komplementere det arbejde, der i øvrigt foregår nationalt eller regionalt. Der kan endvidere være tale om aktiviteter, der fremmer koordinering og informationsspredning, samt om etablering af europæiske databaser over bl.a. bevarede genressourcer.

Programmet giver ikke støtte til egentlige forskningsaktiviteter eller til tiltag, der kan opnå støtte under Rådsforordning (EF) nr. 1257/1999 om udvikling af landdistrikterne. Det pointeres videre, at alle de støttede aktiviteter skal være i overensstemmelse med EU's frølovgivning og bestemmelser om plantesundhed, dyresundhed og zooteknik.

Kommissionen forventer i løbet af programmet to gange at anmode offentligheden om at få indsendt projektforslag. Offentlige institutioner eller enkelt/juridiske personer i medlemsstaterne eller visse tredjelande¹ har mulighed for at søge om støtte under forordningen ved at indsende forslag til projekter. På basis af en uafhængig ekspertvurdering af de enkelte projektforslag afgør Kommissionen, hvilke projekter, der kan få støtte. Projekterne kan maksimalt forløbe i 4 år.

Der er i alt afsat 10 mio. € til programmet. Fællesskabets støtte til de enkelte projekter i programmet kan højst udgøre henholdsvis 50 % (målrettede foranstaltninger bl.a. til bevarelse af konkrete ressourcer) eller 80 % (samordnede foranstaltninger eller ledsagende foranstaltninger såsom afholdelse af tekniske seminarer m.v.) af projektets samlede udgifter. Der gives endvidere 100% til bistand til vurdering af forslag, teknisk bistand og evaluering af EU-programmet. Den resterende finansiering må projektets parter selv afholde, f.eks. fra institutionernes egne budgetter. Der er for de samordnede foranstaltninger og ledsageforanstaltninger dermed tale om en nedjustering af EU-medfinansieringssatsen fra 100 % til 80 % i forhold til Rådsforordning (EØF) nr. 1467/94.

Til at assistere Kommissionen med gennemførelsen af programmet vil der blive nedsat en komité, som regelmæssigt vil blive orienteret om programmets forløb. Ved programmets afslutning skal det evalueres af en gruppe af uafhængige eksperter.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

¹ EFTA/EEA-lande og associerede lande, jf. de betingelser for deltagelse i Fællesskabsprogrammer, som er nedlagt i de respektive bilaterale aftaler med disse lande.

Gældende dansk ret

Danmark har et nationalt støtteprogram for bevaring af husdyrgenetiske ressourcer, jf. bekendtgørelse nr. 657 af 4. juli 2001 om tilskud til bevaring af husdyrgenetiske ressourcer og tekstanmærkning nr. 118 på Finansloven. Denne hjemmel er foreslået erstattet med § 24 i Forslag til lov om hold af dyr (Lovforslag nr. L 100), som er fremsat den 26. november 2003.

Konsekvenser

Forslaget har ingen direkte lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark udover indvirkningerne på EU's budget, der af Kommissionen vurderes til at være 10 mio. € i årene 2004-2006 svarende til det nuværende støtteniveau i tidligere EU-program. Der oprettes et program, som giver økonomisk støtte til aktiviteter på genressourceområdet.

Danske og nordiske interessenter (f.eks. genbanker, forædlingsvirksomheder og NGO'er) får herved mulighed for at arbejde sammen med interessenter i andre europæiske lande i projekter, der støttes via programmet. Hvis muligheden skal realiseres, skal de danske og nordiske interessenter selv formulere eller på anden måde indgå i projekter, som bedømmes værdige til at modtage støtte.

I lighed med f.eks. EU's forskningsprogrammer stiller programmet krav om, at deltagerne selv afholder en del af de samlede udgifter til de enkelte projekter.

Høring

Forslaget har været i høring i §2-udvalget (landbrug). Landbrugsrådet har på vegne af Dansk Landbrug, Økologisk Landsforening, Danske Slagterier og Dansk Kvæg meddelt, at man i hovedlinierne kan støtte formål og indhold i forslaget. Der lægges vægt på, at den danske deltagelse i programmet tager udgangspunkt i de strategier, som Udvalget for Plantegenetiske Ressourcer og Udvalget til Bevarelse af Genressourcer hos Danske Husdyr arbejder efter.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg den 30. januar 2004.